

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Dagbøger i udvalg 1834-1846

Citation: Kierkegaard, Søren: "Dagbøger i udvalg 1834-1846", i Kierkegaard, Søren: *Dagbøger i udvalg 1834-1846*, udg. af Jørgen Dehs ; Niels Jørgen Cappelørn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1992, s. 337. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard03val-shoot-idm139969846671744/facsimile.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Dagbøger i udvalg 1834-1846

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

den Maade frelse et andet Menneske idemindste i dets Guds-Forhold. Det vilde være Abrahams-Collisionen.

– Den, der har forklaret denne Gaade, han har forklaret mit Liv.

Dog hva var der i min Samtid der forstod denne?

[i marginen til 76]

77 † Man kunde tillige lade Abrahams tidligere Liv ikke have været uden Skyld, og nu lade ham i sit stille Sind gumle paa den Tanke, at det var Guds Straf, maasket endog lade ham faae den tungsindige Idee, at han maatte komme Gud til Hjælp i at gjøre Straffen saa tung som mulig.

78 Idag stod der i Adresseavisen: «formedelst anden Bestemmelse sælges 16 Alen svært sort Silketoi». Gud veed, hvilken den første Bestemmelse har været. Det kunde blive en god Replik, om man lod en Pige, der i de afgjørende Dage før Brylluppet blev bedrøget, avertere, at 16 Alen svært sort Silketoi o: s: v:, der var bestemte til en Brudekjole.

79 Mit Kjærligheds-Forhold er af en egen Natur. Det er en almdl. Taktik theolog: Candidater bruge, at de begynde med at være Lærere, ja saa smaa Sjølesørgere for deres Udvalgte og ende med at blive Elskere og Ægtemænd. Jeg begyndte med at være Elsker og endte med at være Sjølesørger. Naar gait skal være saa er dog min Adferd langt bedre, jeg har ikke nedværdiget det Hellige i min Kjærligheds Tjeneste, jeg bøier ligesaa meget mig selv som jeg søger at bøie en Anden under det Religiøse

80 Det Opbyggelige er det eneste, der i Sandhed forener Spøg og Alvor. Det er saaledes en Spøg, der er kosteligere end hele Verden, at Gud i Himlene er den eneste Store, til hvem man frisk væk siger Du, om man er nok saa lille, men denne Spøg er tillige den dybeste Alvor, netop fordi ethvert Msk. gjør det. Det er derimod en saare ufuldkommen, daarlig, mskhg Spøg, at en enkelt Yndling tiltaler den jordi-

ske Majestæt med det førtroelige Da, derfor er der hell. ingen Alvor i denne Spøg.

81 Der er et Sted herude i Gribs-Skov som hedder Otteveiskrogen. Det Navn behager mig særdeles meget.

82 Jo mere et Msk. formaaer at gjemme, desto flere Metamorphoser kan hans Liv faae, jo mere han formaaer at erindre, desto guddommeliggere bliver hans Liv.

83 Det er curiøst nok. Hiint lille Forord til de «to Prædikener» havde jeg besluttet at forandre, fordi det forekom mig at skjule en vis aandelig Erotik i sig, og fordi det faldt mig saa overordentlig besværligt at hengive mig saa fredeligt, at den polemiske Modsetning ikke er tydelig tilstræde. Jeg iler op i Bogtrykkeriet. Hvad sker. Sætteren beder for dette Forord. Jeg lse rigtignok lidt af ham, i mit stille Sind derimod tænkte jeg saa kan han jo være den »Enkeltes. Af Glæde herover havde jeg først besluttet kun at lade trykke 2 Exemplarer og forære Sætteren det ene. Der var virkelig noget skjønt i at see hans Bevægelse. En Sætter, som man skulde troe maatte blive nok saa kjed af et Manuscript som en Forfatter!

85 Efter min Død skal Ingen i mine Papirer (det er min Trøst) finde en eneste Oplysning om hvad der egentlig har udfyldt mit Liv; finde den Skrift i mit Inderste, der forklarer Alt, og som ofte gjør hvad Verden vilde kalde Bagateller til uhyre vigtige Begivenheder for mig, og hvad jeg anser for Ubetydelighed, naar jeg tager den hemmelige Note bort, der forklarer det.

86 Paa følgende Maade føler man i vor Tid det Religieuse. Man kvitterer Virkeligheden til Takke med Humør (thi Endeligheden er vel Synd men ikke den, der skal sørges over) og paa den Maade kan man bevare det sundt. Man gaaer ikke i Kloster, men man bliver en Nar i